Ep̄la D. Scheurli
ad Charitatem Pirchameram.

Carmen Conradi Celtis ad eandem.
Epistola Pilati ad Tyberium Cesarem.
Epistola Lentuli ad Tyberium Cesarem
Epistola Abgari ad Jesum Saluatorem.
Epistola responsiua ad Abgarum.

Utilitates Misse.

Exemplum Enee Siluij de vendente missam.
Utilitates orationis pro defunctis.
Exemplum pulchrum quod contigit Bononie.
Sequentia dies ire.
Carmen ad diuum Christophorum.

Ad Charitatem de familia Pirckhamer Sanctimonialem ordinis sancte Clare Norinberge professam Conradi Celtis Carmen.

Virgo Romana būdocta lingua
Virginū clarū iubar ꝛ corona
Hoc meū paruū rogo fronte leta
Suscipe donum
Quo tue laudes patrie videbis
Et leges quanto niteat decore
Qualis ꝛ Sancti fuerit beata
Vita Sebaldi
O soror nostris merito Camenis
Digna: ꝛ eterno mihi victa amore
Charitas lingua mihi dās latina
Candida verba
Teutonis rarū decus es sub oris
Virgo Rhomāis similis puellis
Quas vl' hispaniis tenuit vl' olim
Gallia claustris
Docta tu doctū sequeris parentē
Qui fuit Legū Canonū et peritus
Presulū charus ducibusq; nr̄is
Sepe patronus

Docta tu fratrē Vilibaldū ī vrbe
Norica doctum sequeris pudica
Greca qui claro ingenioq; miscet
Scripta latinis
Nuper in diros cecidi latrones
Aurū ꝛ argentū mihi q̇ auferebāt
Et dabant nostro truculenta seui
Verbera tergo
Dulce solamē mihi epistola mox
Virgo reddebas variis medelis
Que mihi tristes pepulere ꝛ acres
Mente dolores
Hinc tibi grates meritas repēdo
Virgo Germane decus om̄e terre
Charitas nostro recolenda semp̱
Pectore virgo

Tuis sanctis ꝛ sororū tuarū orationibus me cōmendo

Chriſto optimo maximo.

¶ Ad Reuerendam et Eruditam matrem Charitatem Pirchameram Nurem. Cenobij diue Clare Abbatem Chriſtophori Schewrli/Studij Bononienſis Sindici Epiſtola

¶ Sixtum Tucherū hominē librati iudicij ⁊ Juriū interpretē acutiſſimum/dicere ſolitū accepimus reuerenda mater Se in omni vita duos potiſſimū viros vidiſſe/qui claritudine nataliū et diſciplinarum ſplendore illuſtrarent .in quis ⁊ nature dotes ⁊ fortune bona cumulatim congeſta eſſent. Joannem Picum Mirandulanum comitem cōcordie/et Joannē camerariū Dalburgiū/Vangionū antiſtitem. Hunc germanicū illum Jtalicū. Et me hercules recte ille quidem vt cetera oīa. Noſtris eñ tpibus tam rarenter bona mens bonaqꝫ fortuna: ex quibus duobus clariſſimi Philoſophie cōditores humanā felicitatē metiunt: copulant: qꝫ frequenter glacie media naſcuntur viole: de niuibus roſe: de pruinis lilia. Ego vo qui Doctorem Sixtum emulādum mihi ꝓpoſui: ⁊ illius veſtigia adoro: dicere audeo: me hucuſqꝫ duas tm̄ matronas nouiſſe/ab ingenio et fortuna dotatas: litteris ⁊ opib⁹ cōſpicuas: pudicicia ⁊ forma/quibus alioquin magnū inter ſe eſt bellum/ornatas. quas facile cū Lelij et Hortenſij filiabus et Cornelia grachorum matre conferre poſſis. Caſſandram ſcilicet fidelem venetam Et Charitatem Pirchamerā Nuremberg. Nam vt illam in preſenti ſilencio preterea: vtpote ſuis ⁊ doctorū monumentis ſatis ſuperqꝫ celebratam. Tu ex familia Pirchamera orta. apud Nurembergenſes antiq̄/patricia/famigerata Jn qua/ſicut anno ab hinc quinquageſimo floruit Thomas iuris Pontificij licentiatus et ſancti Laurētij ꝑpoſitus. Et poſt eum Joannes auus ⁊ Joannes pater tu⁹/ambo diuini et humani iuris doctores cōſultiſſimi. Jta in ꝑſenti eminet ⁊ tanqꝫ luna inter minores ſtellas ſplēdeſcit Vilibaldus humaniſſimus frater tuus pariter iuriſperitus: vir grece/⁊ latine vehemēter eruditus. Et belli ⁊ pace clarus/optimus/orator/optimus ſenator/optimus imperator. Oēs vo Pirchameri viri boni/ſpectabiles/improborū inimici et clariſſimi iurecōſulti Nam ſicut ipſum ius noſtrū ciuile cum ſceuolis naſci videbatur vnde etiā cognominatum eſt ſceuolarū diſciplina: Jta dici poteſt

familie tue peculiare et quodãmodo hereditarium. Uerum tu fa-
miliari splendore minime cõtenta/qum videres pulchritudinem
aut tẽpore euanescere/aut infirmitate recedere. Uoluptatẽ escam
malorum: potentiam libidinũ ministram: diuicias magis nequi-
cie qꝫ probitatis supellectilem. Et in summa omĩa hec externa bo-
na fragilia caduca et possidentiũ magis esse qꝫ cuiusqꝫ: vt in tha-
lari ludo huc atqꝫ illuc transeuntia: iudicasti solam virtutem ꝛ vi-
uenti ꝛ mortuo stabilem esse ꝛ firmã possessionẽ: cetera omĩa/pre-
ter quod regnare est/seruire deo/quandam vanitatẽ/immo vani
tatem vanitatũ. Contulisti te exemplo maiorũ tuorum ad bonas
litteras: voluisti ꝓ lana librũ/ꝓ fuso calamũ/stilum ꝓ acu tracta-
re: donec supra ingenij muliebris captum ad tm̃ litterarũ fastigiũ
perueuisti/vt epistolas scribas/et orationes componas/subtiles
elegantes latinas eruditas/et quanqꝫ virginali quadã gratia dul
cissimas. tñ etiã mira sentẽtiarum grauitate refertas. Ceterũ qum
doctrina ꝛ religio nodo pulcherrimo inter se copulent̃ consocien-
turqꝫ: tanqꝫ bene cõueniant: qꝫ bene gemma auro clauditur: ꝛ ro-
se lilijs cõtexunt̃: vitam tuã a puero religioni diue Clare addixisti:
in cuius cenobio/qum ꝓbitatis tue/eruditiõis/virtutum/longo
tẽpore specimen dedisses: magno omniũ assensu electa es Abbas
Quam dignitatẽ ita geris/vt relique sacerdotes/ex institutis tuis
viuendi formulã mutuent: Que qum ita essent: qumqꝫ audirẽ pa-
tronũ meum/presulem Sixtum/ad te ꝛ suauissimã materterã me-
am Appoloniam Tucheram/que eum apud te magistratũ obti-
net: quã apud dictatorem magister equitum: tales subinde mittere
epistolas/quales olim ad Paulam ꝛ Eustochiũ diuus Hierony
mus suus: cepi ego quoqꝫ iamdudum cogitare: quidnã ad te scri
berem religione tua et me dignum: quo amicicie tue magis atqꝫ
magis insinuarer: ꝛ tibi qꝙ de me ingenue senti ꝛ magnifice loque
ris gratiã referrem. Occurrerũt mihi autem quedam Epistole nõ
Ciceronis/sed ad christi optimi maximi vitam pertinentes. Colle
gi etiã apud ecclesiasticos doctores maxima quedam commoda/
que ex auditione misse ꝛ oratiõe ꝓ defunctis assequimur: que om
nia in vnũ libellum redegi: qui vt in iustam magnitudinẽ excresce
ret: Subnexa sunt nõnulla alia: ab instituto nostro nõ aliena/que
vt breui lectione digneris/ꝛ boni consulas/te etiã rogo obsecroqꝫ.
Uale: Bononie Calendis Septẽbris Anno salutis Sexto supra
millesimumquingentesimumqꝫ.

Epiſtola Pilati quondam Hie-
roſolymorum preſidis ad Tyberiū Ceſarem de morte Je-
ſu chriſti/reperta in antiquiſſimo Codice.

Pilatus Tyberio Ceſari. S.

¶ De Jeſu chriſto/quem tibi plane poſtremis meis declarauerā nutu tandem populi/acerbum me quaſi inuito ⁊ ſubtimente: ſupplicium ſumptum eſt. Virum hercle ita pium ⁊ ſeuerum nulla vnqꝫ etas habuit: neqꝫ habitū eſt. Sed mirus extitit ipſius populi conatus: omniumqꝫ ſcribarū principum ⁊ ſeniorū cōſenſus (ſuis prophetis/⁊ more noſtro Sibillis cōtra p̄monentibus) hunc veritatis legatū crucifigere. ſignis etiā ſupra naturā apparentibus dum penderet. Et orbi vniuerſo Philoſophorum iudicio lapſum minitantibus. vigent illius diſcipuli opere ⁊ vite continentia magiſtrū nō mentientes: immo in eius nomine beneficētiſſimi/niſi ego ſeditionem populi eſtuantis exoriri pertimuiſſem fortaſſe adhuc nobis ille vir viueret: etſi tue magis dignitatis fide cōpulſus: q̄ʒ voluntate mea adductus. Pro viribus nō reſtiterim/ſanguinem iuſtum totius accuſationis immunem/verum hominū malignitate inique: in eorū tamen/vt ſcripture interp̄tant̄/exitiū: pati ⁊ venundari. Vale Quinto Calendas Aprilis.

Extat et Epiſtola Lentuli ad

Ceſarem in hunc modum. Lentulus Romanus Judee preſes Tyberio Ceſari S.

¶ Apparuit temporibus iſtis ⁊ adhuc eſt homo magne virtutis: nominatus Jeſus Chriſtus: qui dicit̄ a gentibus ꝓpheta veritatis: quē eius diſcipuli vocant filiū dei. Suſcitans mortuos ⁊ ſanās oēs languores. Homo quidem ſtature mediocris ⁊ ſpectabilis Vultum habens amabilem: quē intuentes poſſint diligere et formidare. Capillos habēs coloris nucis auellane premature: ⁊ planos fere vſqꝫ ad aures: ab auribus vō circinos: criſpos aliquantulum et fulgentiores. ab humeris ventilantes: diſcrimen habens in medio capitis: iuxta morem nazareorū: frontem planam et ſereniſſimam/cum facie ſine ruga ⁊ macula aliqua: quā rubor moderatus venuſtat. Naſi et oris nulla prorſus eſt rep̄henſio/capillis concolorē: nō longam/ſed in medio bifurcatā. Aſpectum habens

simplicem, ꝛ maturū: oculis glaucis varijs et claris existentibus. In increpatiōe terribilis: in admonitiōe blandus. Hilari seruata grauitate. q nunq̄ȝ ridere visus est: flere autē sic. In statura corporis, ꝓgatus ꝛ rectus: manus habēs ꝛ brachia visu delectabilia in colloquio grauis rarus ꝛ modestus. speciosus inter filios hominum.

Hec sola in annalibus Romanorum comperta est.

Est ꝛ Epistola regis Abgari.

quā refert Eusebius Cesariēsis libro primo. ca. 15. et 16. quā quidem Epistolam Eusebius ita se dicit reperisse.

¶ Hec in archiuis publicis Edissene ciuitatis: in qua tunc Abgarus regnauit/ ita descripta reperimus in his chartis/ que gesta regis Abgari seruata antiquitus cōtinebant. Et vt euidens dictorū veritas fiat: ipsa exemplaria epistolarū ex Siriorū lingua translata ponemus.

Abgarus Vchanie filius Toparcha/ Jesu Saluatori bono qui apparuit in locis Hierosolymorum S.

¶ Auditū mihi est et de te: ꝛ de sanitatibus quas facis sine medicamentis: aut herbis: fiant ista p te: ꝛ ꝙ verbo tm̄ facis cecos videre ꝛ claudos ambulare: ꝛ leprosos mundas: ꝛ immūdos spiritus ac demones eijcis. Et eos qui longis egritudinibus affligunt curas ꝛ sanas: mortuos quoq̄ȝ suscitas. quibus oībus auditis de te/ statui in animo meo vnū esse e duobus. aut quia tu sis deus et descēdis de celo/ vt hec facias. aut quia filius dei sis/ qui hec facis. Propterea ergo scribens rogauerim te: vt digneris vsq̄ȝ ad me fatigari. et egritudinem meā\ qua iamdiu laboro curare. Nam ꝛ illud comperi/ ꝙ iudei murmurant aduersum te/ ꝛ volunt tibi insidiari. Est autē mihi ciuitas parua quidem/ sed honesta: que sufficiat vtrisq̄ȝ.

Exemplum rescripti ab Jesu

per Ananiam Cursorem ad Abgarum regem.

¶ Beatus es qui credidisti in me: qum ipse nō videris. Scriptū est enī de me. quia hi qui me vident/ non credent in me. ꝛ qui non vident me: ipsi credēt ꝛ viuent. De eo autem ꝙ scripsisti ad me/ vt

veniam ad te: oportet me omnia ꝓpter que missus sum hic explere. Et posteaq̄ cōpleuero: recipi me ad eum: a quo missus sum. qum ergo fuero assumptus: mittam tibi aliquē ex discipulis meis: vt curet egritudinem tuā: ⁊ vitā tibi atq̄ his qui tecum sunt prestet: ⁊ ciuitati tue.

Erat autem his epistolis adiunctū etiā hoc lingua Siriorum quod infrascriptū est

¶ Postea vero q̄ Jesus assumptus est: misit ei Judas/q̄ ⁊ Thomas Thadeum apostolū vnū ex septuaginta: qui Abgarum mirumimmodum credentem/perfecte curauit ⁊c.

¶ Ceterū refert Joannes Catholicon post Damascenū vidēs Abgarus q̄ p̄sentialiter christū videre non poterat: pictorē quendam ad Jesum misit: vt imaginē figuraret: ⁊ sic ipsum saltē p imaginem conspiceret: quē in facie videre nō poterat. Sed qum ad eū pictor venisset: propter nimiū fulgorem: qui ab eius facie procedebat: in eius faciem clare nequibat intendere: nec eam/vt sibi iussum erat figurare. Quod cernens dn̄s/vestimētū lineū ipsius pictoris aspiciens sue faciei imponēs/sui ipsius imaginē eidem impressit: ac desiderāti regi Abgaro destinauit. Hec autē imago seu effigies aut Veronica/nunc est Jenue/in quodam venerabili monasterio et ecclesia sancti Bartholomei de Ermineis.

Sequunt vtilitates Misse. Et primum ait Bernardus.

¶ Missa tante dignitatis est. q si homo totum mundum interim ptransiret: et totam substantiã suã daret in elemosinis: nõ tm̃ pficeret anime/quantũ auditio vnius misse deuota. Potissimũ si homo est sine peccato mortali.

Diuus Hieronymus.

¶ Homines qui in purgatorio torquent/p quibus solet sacerdos in missa orare: aut homines orare tenent infra auditionem misse/nullum tormentum sustinent.

Paulus.

¶ Vna oratio capitis plus valet q̃ȝ oratio omniũ membrorum missa em̃ oratio christi est/qui caput nostrum est et nos membra eius sumus.

Beda.

¶ Mulier pregnans deuote missam audiens/si illo die parturierit/sine magno dolore et periculo pariet.

Gregorius et Ambrosius.

¶ Vna missa plus valet in vita/q̃ȝ mille post mortẽ. ad remissionem pene et culpe et etiam omniũ peccatorum plus valet q̃ȝ cetere orationes.

Gregorius.

¶ Pro qualibet missa vnus homo conuertit. et vna anima absoluitur a peccatis. et iustus a via rectitudinis nõ deuiat.

Gregorius.

¶ Pena viuorũ et mortuorũ relaxat dum cantat missa. precipue illorum pro quibus oratur in speciali.

Gregorius.

¶ Audire missam deuote alleuiat animas fideliũ defunctorũ et remittit peccata viuorum.

Chrisostomus.

¶ Tantum valet celebratio misse: quantū mors christi. Sicut em̄ mors christi nos redemit a peccatis. Sic celebratio misse ipam devote audiendo/saluat a periculis corporis ⁊ anime.

Gratianus.

¶ Vociferatio facta in ecclesia/resonātiaqꝫ missarū ipsarum animarum purgandarū/omne extinguit incendium.

Mattheus.

¶ Qui interest misse devote quicquid iustum petit/tunc obtinet.

Divus Hieronymus.

¶ Absqꝫ dubio dabit nobis dñs deus illud quod in missa petimus vnde immolata est dei glorificatio. Sanctarū animarum refectio: et humani generis exaltatio. Et sicut sterquiliniū seu stercorum immundicia non inquinat solis radium. Sic sacerdotis vinculum nō maculat corporis christi sacramentum.

Ambrosius.

¶ Quicquid homo in die comedit post auditionē misse/magis proficit ⁊ conuenit nature ꝙꝫ ante.

Augustinus.

¶ Infra auditionem misse homo nō senescit: nec debilitatꝛ. Sicut ex ligno vite Adam nō infirmabatꝛ: nec vita eius breuiabatur.

Augustinus.

¶ Videntibus corpus christi: illo die lumen occulorū conseruatꝛ. Et omnia piuria ignorata/ei remittuntꝛ. Et illo die subitanea vel mala morte nō morietꝛ. Et si casu absqꝫ cōmunione decesserit pro cōmunicato habetꝛ. Et anima ipsius ad infernū non damnabitur.

Augustinus.

¶ Peccator qui interest misse devote: Si eadem die moriatꝛ contritus de criminibus: om̄ia ecclesiastica sacramenta censetꝛ obtinuisse

Augustinus.

¶ Si quis devote audierit missam/nō incidit peccatum mortale et venialia remittuntur ei.

Augustinus.
¶ Omnes passus quos facit homo eundo ad missam/ab ange lo scribuntur. Et pro quolibet passu dñs dabit ei bonū premiū.
Augustinus.
¶ In illa hora visionis corporis christi: diabolus exit de corpore cuiuslibet peccatoris: deuote illud aspicientis.
Augustinus.
¶ Celebratio vnius misse tm̄ valet: q̄ꝫtum christi passio.
Augustinus.
¶ Qui vadit ad missam et audierit eam integre ⁊ deuote: nō deficiet sibi ex illo die cibus corporis necessarius.
¶ He sunt fere vtilitates quas ex auditiōe misse assequimur/que partim Rome habentur: in cōuentu are celi: quem sanctus Franciscus tuus incolit partim mea cura annexe sunt. Verū. quia exempla magis mouent. referā tibi historiam: ⁊ ad hanc rem ptinētem quam Eneas Siluius qui in pontificatu Pij secundi nomen sibi indidit: in descriptione Europe cōmemorat his verbis.
¶ Fama est q̄ꝫ celebris inter Stirienses/nobilem quempiā fuisse cui sepe in animū ceciderat seipsum laqueo suspendere. id egre ferentē ex docto quodam viro remedia petiuisse aduersus eam tentationem. Consiliū datum. propriū vti sacerdotem cōduceret: qui sibi manēti in arce quadam solitario singulis diebus rem diuinā faceret. Paruisse nobilem atq̄ꝫ in annū ferme cōtinuasse. nulla suspendendi cogitatione interueniente. Postremo rogatū a sacerdote/vt presbytero vicino qui dedicationē ecclesie in proximo monte habiturus esset auxilio esse possit licētiam dedisse/ꝓponentem in animo paulo post sequi et sacris interesse. stetisse diu postea nunc vna nunc altera causa retentum: deniq̄ꝫ circa meridiem ꝓfectum agresti cuidam in nemore occurrisse/qui rem diuinam in monte peractum esse: populumq̄ꝫ om̄em abijsse diceret. Contristatum eo nuncio nobilem infelicem se esse dicentē/q̄ eo die sacrum corpus christi nō vidisset. Agrestem consolari cepisse venditurum: si vellet nobilis emere p̄miū/quod interesse diuinis meruisset. sagūtq̄ꝫ nobilis petiuisse precij nomine. Venditione facta nobilem nihilomi

nus montem ascendisse atq3 orasse in templo. Reuersum autẽ in proxima arbore suspẽsum agrestem inuenisse: sed postea diris cogitatiõibus haud quaq3 vexatũ fuisse. ¶ Quod reliqum est reuerenda mater/tametsi satis cõpertũ habeã/te cum vniuerso sacro collegio tuo salutem fideliũ defunctoꝝ quotidie precari: quatenus tñ ad eam orationẽ magis atq3 magis incendaris. Et ego meam tibi beniuolentiã ostendã/cõmemorabo aliquas auctoritates doctorum ad p̃sens negociũ ꝑtinentes/dein subijciã exemplum nec contemnendum: nec a proposito nostro alienũ. Et primum ait

Augustinus.

¶ Ille nimirum sine omĩ spe celestis patrie moriť et salute qui defunctorũ animabus nõ subuenit/quorũ tandem intercessionibus nostrum meritum augeť ⁊ crescit.

Gregorius.

¶ Scio q̊ defuncti nos accusabunt in iudicio/qui nõ releuantur suffragio auxilioq3 nostro.

Origenes.

¶ Conuenictibus nobis in ecclesiam vt animarũ celebranť suffragia: earum mox extinguunť incẽdia vniuersa: et minuunť in futurum nostra supplicia

Celestinus Papa.

¶ Tunc eñ rite ⁊ veraciter nostrã salutem operamur/qum defunctorũ misericorditer felicib⁹ elemosinis ⁊ sacrificijs memoramur.

Cassianus.

¶ Sola eñ misericordia dei et hominum comes est animarum defunctorum.

Ambrosius.

¶ Omne quod defunctis pietatis impendiť: ad nostram tandem meritum transmutatur.

Beda.

¶ Indignus erit post hanc vitam omniũ fidelium suffragio: qui defunctorum immemor fuit in hoc mundo.

Richardus de S. Victore.

¶ Ipsi qui iam de purgatorio erepti celesti assunt gaudio/miro quodam modo interpellunt pro his qui defunctis subueniunt in hoc seculo.

Aymo super Cantica.

¶ Iusto dei iudicio eterne damnationi se subijcit qui defunctorũ immemor q̃ꝫtum ad auxilia suffragiaqꝫ existit.

Hugo de S. Victore.

¶ Post hanc vitam consolatio denegabit̃ ei/qui defunctis in hoc seculo minus suffragatur

Theodorus.

¶ Finito animarũ purgandarũ supplicio/mox pro salute nostra clamores offerunt deo.

Celestinus.

¶ Misse/elemosine/ieiunia/ꝛ oratio sancta/purgandarũ animarum sola sunt suffragia.

¶ Plura in hanc sententiã cumularem nisi illa tibi eque ac mihi immo magis q̃ꝫ mihi nota cõsiderem atqꝫ perspecta.quare exemplum annectam.quod tale est.Anno a natali Christiano secundo supra millesimũ quingẽtesimũqꝫ In ea septimana/que sacꝝ pasca antecedit:quã christiani sanctã appellamus. Bononie in ede diui Dominici visus est per quietẽ beatus Vincentius/cuidam fratri suo/cuius vita ꝛ conuersatio sancta reputabat̃.monuitqꝫ eum cum p̃fecto suo agere.is tum erat frater Marcus Pelegrinus Veronensis:vt vna cum fratribus sequentiã Dies ire dies illa:finitis Matutinis ter cantaret.Et qum ventũ esset ad eum versiculũ Recordare Iesu bone:illum tertio repeteret.q̄ ob meritũ illius Cantus Christus optimus maximus eo tempore multas animas eorum qui in hac vita p̃dicatorũ fautores fuissent atqꝫ bñfactores ex penis purgatorij extractur⁹ erat.addiditqꝫ vt fratres festum suum:quod tum forte instabat/cũ omni solennitate peragerent.quatenus autẽ prior ei maiorẽ fidem adhiberet/iussit illi nescio quid secreti cõicare.Sequenti die in prandio Prior rem fratribus ordi

ne exposuit. Et illud secreti huc usqz soli deo ꝛ sibi notū fuisse affirmauit. quare vt iussum erat Sequentia tribus diebus finitis matutinis: que tñ ex ritu in crepusculo noctis celebrant͛ (me forte presente) alta voce cantata est.

¶ Sequentia autē etsi omībus ꝛ tibi potissimū nota sit/tñ ob maiorem cōmoditatē illam subieci Ego Christophorus Scheurlus

¶ Dies ire dies illa saluet seculum in fauilla teste Dauid cum Sibilla. Quātus tremor est futurus qñ iudex est venturus: cūcta stricte discussurus. Tuba mirū sparget sonum ꝑ sepulchra regionum coget omnes ante thronū. Mors stupebit et natura: qum resurget creatura iudicanti responsura. Liber scriptus ꝓferet͛: in quo totū continet͛: vnde mūdus iudicet͛. Judex ergo qum sedebit: quicquid latet apparebit: nil inultū remanebit. Quid sum miser tunc dicturus: quem patronam rogaturus: dum vix iustus sit securus. Rex tremēde maiestatis: qui saluādo saluas gratis: salua me fons pietatis. Recordare Jesu pie: ꝙ sum causa tue vie: ne me ꝑdas illa die Recordare Jesu pie: ꝙ sum causa tue vie/ne me ꝑdas illa die. Recordare Jesu pie: ꝙ sum causa tue vie: ne me perdas illa die. Querens me sedisti lassus: redemisti crucē passus: tantus labor non sit cassus. Juste iudex vltionis: dñi fac remissionis: ante diē rationis Jngemisco tanqꝫ reus: culpa rubet vultus meus: supplicanti parce deus. Qui Mariam absoluisti: ꝛ latronē exaudisti: mihi quoqꝫ spem dedisti. Preces mee nō sunt digne: sed tu bonus fac benigne: ne ꝑhenni cremer igne. Jnter oues locū presta: et ab hedis me sequestra: statuens in parte dextra. Confutatis maledictis: flammis acribus addictis: voca me cum benedictis. Oro supplex ꝛ accliuis cor contritū quasi riuis: gere curā mei finis. Lachrimosa dies illa: qua resurget ex fauilla: iudicādus homo reus: huic ergo parce deus. Pie Jesu dñe dona eis requiem Amen.

Ad diuum Christophorum.

Christophore o diuum grandissime vertice maior
Quam fuit ille gigas immensi corporis athlas
Quāqꝫ ciclops fastus sicula Poliphemus inora
Sic animo maiore nites qui corpore prestas
Olli humeris mundum fessi tersere gigantes

Et vetus herculeos miratur Roma labores
Sed tibi nec domitor mundi nec fama Ciclopum
Equat: vincis cunctos nam teste triumphos
Nam tu orbē dn̄mq; orbis geris optimus heres]
Celicolum tantiq; oneris ꝛ letus honoris
Emensor victor pelago ripaq; potitus
Non tibi delicie nec opes aut ardua cordi
Imperio exuto gentili sorde/sed vni
Christicola innixus dn̄o testante probasti
Martyrio inuictus gladio flammisq; tyranni
Pro quo summa data est tibi gloria gratia olympo
Vt correpta leues truculento membra dolore
Plasma quasi trunca dextram gressusq; regebas
Et que cesa diu patria tellure relicta
Aruerat speciemq; baste contiq; ferebat
Fronde noua et pomis viruit mirabile visu
Ergo age languentes defende doloribus artus
Nas quicunq; pio referat tibi carmine laudes

¶ Hec habui religiosa ꝛ prestātissima mater que hoc tempore ad te scriberem. que si te boni cōsuluisse audiero/scribam aliqn̄ plura et his forte meliora. Quicquid p̄terea studij in me erit/cōsilij laboris ingenij hoc totū meq; ipsum tibi ac sacro collegio tuo polliceor ac dedico. Tu modo suauissimo patrono meo doctori Sixto Tuchero: ꝛ dn̄o Anthonio eius sapientissimo fratri me vehementer cōmenda/ꝛ apud deum pro me intercede. Vale Bononie Calendis Septembris. Anno dn̄i. 1506.

Generoso ꝛ prestantissimo dn̄o Caspari de Salhausen Misnēsis ecclesie Canonico ꝛ Scholastico Georgius Sibutus Poeta ꝛ Orator laureatus.

Si mea vena viros debet celebrare probatos
In nostris merito sedem tibi pone libellis
Illustres inter dn̄os tua gloria magnum
Fert sincera decus: cuncta virtute refulgens

In te perspicui sublimi in pectore mores
Et decus z pietas et sacre munera vite
Cernunt: proceres inter tua fama decusq;
Nostre chartacee mira te laude palestre
Obseruant: forti rector cum principe noster
Te canet in magna Dñm virtute probatum
Tota catherua tibi magnos. dignetur honores
Ipse tui vates vt viuo nominis auctor

Christophoro Scheurlo Juris vtriusq; Doctori: achademie Albiorene Rectori liberalissimo Georgius Sibutus Poeta z Orator laureatus.

Ex lacio nobis venisti nuper ad Albim
Doctrina insignis: vita preclarus honesta
Moribus argutus: forma vt laudatus iachus
Mox tua cum virtus pollebat cognita nobis
Tota catherua tuas conata est dicere laudes
Post vbi compositos docto de vertice libros
Effusos legi: patriam mirabar et ortus
Ex te quesiui: dixi Nurnberga parentes
Ipsa meos genuit: genuit me norica tellus
Inde nouem crebris latium me viderat annis
Sed me dux fortis Fridericus misit ad Albim
Ecce noui quicq;: sit opus nec hoc carmine dignum

Christophoro Scheurlo oratori facundissimo Rectori Albioreni gymnasij humanissimo. Georgius Sibutus.

In latio quondam germane numina gentis
Et nostras laudes scripsisti pollice diuo
Ergo cum geminum venisti ductus ad Albim
Te notum facies: nostris laudaris in oris
Hoc opus in lucem: duce te: mittetur et orbem
Res bona: nec nostris vnq̃ conspecta sub oris
At tua vena meis pollet celebranda Camenis

Ardens ⁊ dulcis: diues locuples cumulata
In ſacram merito matronam munere creſcet
Quam laudas: cuius fratrem: tu tollis ad aſtra
Me petis vt doctos veniam celebrare quirites
Aut quoſcunqꝫ alios magno quos cernis amore

Finit Libellus de vtilitate Miſſe/quē Joannes Weyſſenburgius Sacerdos ſolita diligentia imprimebat Nurenberge Viceſima Januarij Anno Tertiodecimo.

